

Rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 09.06.1960, sp. zn. 5 Co 100/60, ECLI:CZ:KSPL:1960:5.CO.100.1960.1

Číslo: 42/1961

Právní věta: Ustanovení § 3 odst. 1 a § 4 odst. 3 zák. č. 71/1958 Sb. je nutno vykládat tak, že v těch případech, kde je zcela jasně a prokazatelně zjištěno, že závada byla podniku známa, není třeba, aby zaměstnanec ji formálně zvlášť hlásil.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 09.06.1960

Spisová značka: 5 Co 100/60

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody zaměstnancem

Předpisy: 71/1958 Sb. § 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42/1961 sb. rozh.

Ustanovení § 3 odst. 1 a § 4 odst. 3 zák. č. 71/1958 Sb. je nutno vykládat tak, že v těch případech, kde je zcela jasně a prokazatelně zjištěno, že závada byla podniku známa, není třeba, aby zaměstnanec ji formálně zvlášť hlásil.

(Rozhodnutí krajského soudu v Plzni z 9. června 1960, 5 Co 100/60)

Lidový soud v Plzni vyhověl zčásti žalobě na zaplacení manka proti kolektivně hmotně odpovědným zaměstnancům, přičemž žalující podnik uznal spoluvinným na vzniku škody do výše jedné poloviny.

Krajský soud v Plzni rozsudek soudu první stolice potvrdil.

Z odůvodnění:

Žalující podnik namítal, že skladovací podmínky byly žalovaným dobře známy. I tak však zůstává skutečnost, že vedení podniku již tím, že se nepostaralo o vhodné a dostatečné skladovací prostory, nevytvořilo žalovaným pracovní podmínky, které by jim umožňovaly správný výkon jejich povinností, ač podle § 3 zák. č. 71/1958 Sb. bylo povinno tak učinit. Této povinnosti se podnik nemůže zbavit snad tím, že zaměstnanci při podpisu smlouvy nemají námitek proti vybavení prodejny. Prodejna, o

kteřou jde, zvyšovala svoji kapacitu, neboť počet jejích zázakzníků stále rostl. Již z tohoto důvodu měl podnik uvažovat o skladovacích možnostech i při zvyšování plánu.

Podle § 3 zák. č. 71/1958 Sb. je zaměstnanec povinen oznamovat svému nadříczenému závady, jakmile je zjistí; může-li je sám odstranit, je povinen tak učinit. Žalování neoznamovali žalobci písemně, jak vypadá situace ve skladování zboží. Tato situace však musela být podniku známa, neboť z výpovědi členů inventurní komise je jasné, že žalování pracovali právě z uvedeného důvodu nedostatku skladovacího prostoru a také z jiných příčin na prodejně za ztížených poměrů. Občanská kontrolorka potvrdila, že sama učinila záznam do inspekční knihy o tom, že skladovací prostory jsou naprosto nedostatečné, avšak v tom směru nebyla učiněna žádná náprava. Proto byl podnik zpraven o této situaci i písemně, třebas jen záznamem v inspekční knize. Aby podnik mohl splnit svoji povinnost vytvářet zaměstnanci pracovní podmínky, které by mu umožňovaly správný výkon jeho povinností, ukládá zákon současně zaměstnanci povinnost oznamovat svému nadříczenému závady, jakmile je zjistí (§ 3 odst. 1, § 4 odst. 3). Tatro ustanovení nutno vykládat tak, že v těchto případech, kde je zcela jasné a prokazatelně zjištěno, že závada byla podniku známa, není třeba, aby zaměstnanec ji formálně zvlášť hlásil (např. závada je podniku známa z hlášení inventurní komise nebo z písemného oznámení občanského kontrolora).

Nelze uznat, že by žalobce neodpovídal ani za část škody a že by za celou škodu měli odpovídat pouze žalování, a to v podstatě z těchto důvodů:

Pracovní smlouva ukládá oběma smluvním stranám řadu povinností. Předpokladem řádného plnění povinností ze strany zaměstnance je, aby podnik sám plnění těchto povinností zajistil. Proto také ust. § 3 odst. 1 a § 4 odst. 3 zák. č. 71/1958 Sb. ukládá podniku jako povinnost vytvářet zaměstnanci pracovní podmínky, které by mu umožňovaly správný výkon jeho povinností. Obě povinnosti jsou smluvní povinnosti na sobě závislé. Poruší-li proto podnik ze své strany základní své povinnosti, které jsou předpokladem, pro to, aby zaměstnanec vůbec mohl řádně plnit pracovní smlouvu a vznikne-li z tohoto důvodu škoda, které zaměstnanec nemůže ani při obvyklé opatrnosti zabránit, pak nejde již o škodu, za kterou odpovídá zaměstnanec, nýbrž o škodu, kterou nese podnik sám, a to buď z důvodu svého spoluzavinění (vznikla-li škoda také zaviněním podniku) anebo jako tzv. objektivní příčiny (vznikne-li škoda bez zavinění podniku, podnik ji však nese sám jako riziko podnikání). Předpokladem ovšem je, že nevytvoření pracovních podmínek zaměstnanci mělo za následek škodu a že škoda je v příčinné souvislosti s nevytvořením těchto podmínek.